

kun været Forhandling om nogle tekniske Enkeltheder i Lovforslaget kort efter Fællesudvalgets Nedsættelse. Disse Forhandlinger have vi virkelig hørt paa med stor Interesse og have ogsaa nu og da givet vort Besyv med i Sagen. Men hvad der er sket finansielt og politisk i denne Sag, Konstrueringen af det hele, have vi med Villie været udelukkede fra. Det Organ, som særlig har været interesseret i Forligssagen, „Nationaltidende“, skrev allerede samme Dag, som Fællesudvalgets Underudvalg blev nedsat, at der vilde ingen Ting foregaa, for selvfølgelig ønskede man ikke, at de ærede Medlemmer for Københavns 10de Valgkreds og fra Kalundborg skulde være Vidne til, hvad der foregik. Det er jo givet, at det er det, der er foregaaet.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

Slebsager: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) og til det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), at hvert eneste Forslag, der har været fremme, er gaaet igennem Underudvalget og er blevet behandlet dér, saa det, som det ærede Medlem fremstiller desangaaende, er ganske fejlagtigt. Det ærede Medlem fra Kalundborg ved jo udmærket godt, at han sammen med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds allerede ved Behandlingen af de første Ændringsforslag tog en almindelig Reservation overfor det hele, selv om der kunde være enkelte Punkter, som han kunde sympatisere med, og derved fremkaldte han hos os andre en Følelse af Passivitet over det hele Spørgsmaal. Han har jo bekræftet gennem sine Udtalelser i Dag, at ikke alene han, men ogsaa det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds kun vare passive Deltagere og dermed Tilskuere. Og det er jo ganske naturligt, da man fra den Side helt igennem var Modstander af, at der skulde naas noget Resultat, og kun har spekuleret i, at det hele skulde ende i Forvirring. Det er ikke sket saaledes, og derfor ere de Herrer saa irriterede og saa højt oppe i Dag, og derfor holdt den ene af de Herrer en Tale saa højstemt, at man mindes en bekendt Skikkelse i Shakespeares Dramaer, nemlig Falstaff, og endvidere....

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er overskreden. Jeg giver ikke flere Ordet for korte Bemærkninger, før end Ordførerne have talt. (Uro i Salen.) Maa jeg bede om Ro i Salen under Forhandlingerne.

Schovelin: Naar vi fra vor Side agte at stemme for Flertallets Indstillinger, er det, fordi der derigennem endelig vil tilvejebringes Balance paa Statens Budget, og fordi det, som Flertallet indstiller, efter vor Mening i mange Henseender er forsvarligt og i ingen Henseende uforsvarligt. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gennemgaa de enkelte Poster i store Træk. Jeg begynder med Ølskatten og tillader mig da at erindre om, hvorledes jeg i sin Tid i Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere havde antydnet ved første Behandling, foreslog, at man dér burde gaa noget ned. Jeg foreslog, at Stigningen, bortset fra Spillerummet, skulde være 2 Kr. 3 Ø. pr. hl, hvilket, da der gaar 285 Halvflasker paa en hl, vil det betyde en Forhøjelse af Konsumprisen paa 1 Øre pr. Halvflaske, og der vilde saa blive overgivet 82 Øre som et passende Beløb til Deling mellem Bryggerierne og Mellemhandlerne, svarende til, hvad man ogsaa tidligere gjorde ved Indførelsen af Ølskatten. Nu foreslaas der 3 Kr., hvilket altsaa vil betyde, at Bryggerierne komme til at bære 18 Øre pr. hl., men Prisen vil dog stadig kun blive 1 Øre forhøjet. Altsaa det Moment, jeg saa stærkt fremhævede, at man, hvis man overhovedet vilde have en klækkelig Indtægt paa den Post, ikke kunde gaa til mere end 1 Øres Forhøjelse, har man indrømmet herigennem paa en Maade, som ganske vist ikke stemmer helt med, hvad jeg ønskede, men som i Relation til Befolkningen er saa god som muligt. Men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg synes, det ikke er den danske Stat fuldkommen værdigt at lovgive paa den Maade, at Lovens Virkninger blive afhængige af private Firmaers Løfter. Men naar man endelig vil behandle Landets Bryggerier paa den Maade, kunne de kun føle sig smigrede derover — det betyder altsaa, naar den højtærede Finansminister staar sammen med Landets Bryggerier, at han føler sig kun som primus inter pares, og saa brygge de sammen Landets Finans-Love. I Forhold til Befolkningen — og det er det, det her kommer an paa — har man imidlertid fulgt de Ønsker, Folketingets Højre straks fremhævede, og indskrænket sig til en saadan Forhøjelse af Ølskatten,